

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De proluxa fidei expositione, & quæ in Sardicensi concilio gesta fuerunt, &
quòd orientales episcopi Iulium epsicopum Romanum, & Osiũ Hispaniæ
episcopum, quòd cum Athanasio & aliis communicabant, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

De proluxa fidei expositione, & qua in Sardicensi concilio gesta fuerunt, & quòd orientales episcopi Iulium episcopum Romanum, & Osiū Hispaniæ episcopum, quòd cum Athanasio & aliis communicabant, abdicabant.

CAPVT X.

Triennio verò iam intermisso, episcopi Orientis aliã fidei formulam, quam *μακρόστιχον*, id est, proluxam, vel multas lineas complectentem nominabãt, propterea quòd multò pluribus verbis ac nominibus, quã priores formulæ, cõscripta erat, episcopis Occidētis miserunt. In qua vt essentiæ dei nullã fecere mentionē: sic illis, qui filiū Dei asserabant, vel ex nihilo ortū esse, vel ex alia essentia, q̄ dei patris cõstare, vel tēpus sæculū ue fuisse, quãdo nõ erat, anathema indixere. Quã formulã ab Eudoxio episcopo iam tū Germaniciæ, & Martyrio, & Macedonio ad se perlatã episcopi Occidētis nõ receperūt. Nã responderunt, se decretis cõcilii Nicani velle acquiescere, & præter ista, nihil amplius curiose exquirendū putauerūt. Cum autē Cõltans imperator postulare à fratre beneficii loco, vt Athanasius & reliqui, qui in eadē causa erant, ad sedes proprias restituerentur, & propter Arianos, qui contrã nitentantur, literis nihil profecit, & Athanasius ac Paulus ad eum accedentes peterent, vt concilium cogeretur, propterea quòd ipsis, quòd vera sanaq̄ doctrina tolleretur, paratæ fuissent insidiæ, sententia vtriusque imperatoris decretū est, vt episcopi partis vtriusque ad statum diem Sardicensis, vrbem Illirij, conuenirent. Episcopi autem Orientis Philippopoli, quæ est vrbs Thraciæ coacti, scribunt episcopis Occidentis iam Sardicæ congregatis, vt pellant è concilio Athanasium & Paulū, vtpote abdicatos: se alioqui ad cõciliū minimè venturos dixerunt. Postea Sardicem profecti, cõstanter affirmarunt, se minime in eam ingressuros ecclesiam, in qua simul conuenirent illi, quos ipsi abdicauerãt. Ad quæ rescripserunt episcopi occidentis, se nunquam ab eorum communione refugisse, neque iam velle ab ea refugere, præsertim cum Iulius episcopus Romanus, causã eorum accuratè cognita, illos neutiquam cõdemnasset. Eos autem

autem adesse, atq; tum ad causam suam disceptandam, tum ad
 crimina sibi illata rursus diluenda paratos esse. Verum
 postquam his rebus per literas significatis nihil profecerunt,
 & iam dies prestituta preterierat, in qua de cau-
 sis, ob quas in vnum conuenerant, iudicandum erat, ad ex-
 tremum ea mutuo consensu ad illos scripserunt, ex quibus
 maior iam odii flamma, quam antea, in eorum animis accen-
 sa est: quin etiam separatim per se in vnum coacti, acta con-
 traria fanciuerunt. Quare Episcopi Orientis, decretis suis,
 quae de Athanasio, Paulo, Marcello, & Asclepa ediderant,
 stabilitis, primum Iulium episcopum Romanum, quod pri-
 mus omnium cum istis communicarat: deinde Osum con-
 fessorem cum propter eandem causam, tum propterea, quod
 amicus fuerat Paulino & Eustathio, qui ecclesiae Antio-
 chensium antistites fuissent: deinceps Maximum Treuiris epi-
 scopum, quod primus cum Paulo comunicarat, & eius Con-
 stantinopolim reuersionis author extiterat, & episcopis ex
 oriente in Galliam profectis ecclesiae comunione interdixerat,
 abdicarunt. Praeter istos abdicarunt etiam Protogenem episco-
 pum Sardicam, & Gaudentium: alterum quidem, quod Mar-
 celli susceperat patrocinium, quem ante suffragio condem-
 nauerat, Gaudentium autem, quod contrario studio duce-
 batur, quam Cyriacus, cui successerat, & magni faciebat
 eos, quos ille abdicauerat. Haec cum decreuissent, omni-
 bus episcopis per literas significarunt, ad eum finem, ut istos
 neq; in comunione admitteret, neq; scriberet ad eos, neq;
 literas ab illis scriptas reciperet. De Deo autem eo modo sen-
 tire iubebat, quo formula fidei epistolae subiuncta prescribere:
 ret: quae ut nullam verbi **CONSUBSTANTIALIS** fecit men-
 tionem, sic illis comunione ecclesiae interdixit, qui diceret
 tres esse deos, aut Christum non esse Deum, aut patrem, & filium,
 & spiritum sanctum eundem esse, aut filium ingenitum, aut
 tempus saeculum esse fuisse, quando non erat.

*Quod contra Osum & ij qui idem cum eo sentie-
 bant, orientales archiepiscopos in alio concessu,
 gradu priuabant, & aliam fidei expositionem
 proferebant.*

CAPVT XI.

H v Ex